

# NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 48.

Utgitt 28 desember.

1928

## Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

18 desbr.

I henhold til lov om motorvogn av 20 februar 1926 har Arbeidsdepartementet fastsatt nærmere regler for opkreving og regnskapsførsel m. v. vedkommende veiavgift og kontrollavgift av motorvogn (jfr. motorvognlovens §§ 22—26 og 34, Stortingsbeslutning av 19 april 1926, Arbeidsdepartementets forskrifter av 20 desember 1926 §§ 51—53, 65 og 66, og cirkulære av s. d., post 21—27 og 33).

Disse nærmere regler blir straks gjeldende.

Reglene er sålydende:

### Avgiftenes opkreving.

1. Veiavgift og kontrollavgift for motorvogn m. v. som anmeldes og registreres i årets løp, innbetales til statens oppebørselsbetjenter (skattefoged, byfoged, skifteforvalter) i forbindelse med registreringen overensstemmende med bestemmelsene i Arbeidsdepartementets cirkulære av 20 desember 1926 post 21—24.

De avgifter, som av praktiske grunner måtte bli motatt av vedkommende politimester under registreringen, sendes oppebørselsbetjenten senest innen hver måneds utgang.

2. Senere opkreves årlig avgift hos den person som den 1 januar i avgiftsåret (kalenderåret) står opført i politiets register som vedkommende motorvogns eier (innehaver av prøvenummer) og innbetales i det distrikt hvor vognen (prøvenummeret) er opført.

Avgiften opkreves efter fortegnelser som av politiet hvert år sendes oppebørselsbetjenten senest innen 31 januar i avgiftsåret. Særskilt fortegnelse avgis for prøvenummer tildelt for lengere tid.

Til oppebørselsbetjent i by avgir politiet fortegnelser i et eksemplar. For landdistriktenes vedkommende avgis derimot fortegnelsene in duplo avfattet særskilt for hvert lensmanns- resp. skatteopkreverdistrikt. I fortegnelsene medtas ikke motorvogn for hvilke kjennemerkene før

18 desbr.

avgiftsårets begynnelse er innlevert (jfr. forskriftenes § 53) eller inndratt.

Pr. 30 juni og 31 desember avgir politiet til oppebørselsbetjenten tilleggsfortegnelse i et eksemplar over de i halvårets løp registrerte motorkjøretøier og tildelte prøvenummer.

3. Så snart oppebørselsbetjenten mottar årsfortegnelsen (hovedfortegnelsen) fra politiet innrykker han i de for oiemedet hensiktsmessige aviser en kort bekjentgjørelse om avgiftens innbetaling omkostningsfritt innen utgangen av februar måned.

For landdistriktenes vedkommende skal bekjentgjørelsen tillike inneholde, at avgiften betales til lensmennene (skatteopkreverne), som derfor også — senest samtidig med bekjentgjørelsen — tilstilles sitt eksemplar av årsfortegnelsen.

Omkostningene ved bekjentgjørelsen bæres av veiavgiftene og anføres som en utgiftspost i oppebørselsbetjentenes regnskaper under vedleggelse av kvitteringer.

4. Når betalingsfristen er utløpet, varsler opkreverne (skjema 231) de vogneiere som ikke har betalt avgiften om at kjøretillatelsen for vedkommende vogn (prøvenummer) er bortfalt, og pålegger dem innen en bestemt kort frist å innlevere vognkortet og kjennemerkenes til politiet.

I byene tilstiller oppebørselsbetjenten samtidig politiet oppgave over restansene med underretning om fristen for innlevering av vognkort og kjennemerker likesom han senere underretter politiet om stedfunne innbetalinger på restansene. Etter fristens utløp inndrar politiet vognkort og kjennemerker for de vogner (prøvenummer) for hvilke avgiftene fremdeles ikke er betalt.

I landdistriktene gir lensmennene rapport til overordnet politimyndighet, når der er foretatt inndragning av kjennemerker, likesom disse merker samtidig innsendes.

Lensmennene tilkommer for reiser til sådan inndragning skyss- og kostgodtgjørelse som for sine øvrige offentlige reiser bestemt. Disse utgifter bæres av veiavgiftene etter attesterte regninger som anvises av Veidirektøren på vedkommende oppebørselsbetjent.

5. Utpantning for resterende avgifter bør i almindelighet være avholdt innen utgangen av mai måned i avgiftsåret.

#### Regnskapsførsel.

6. Politiet fører regnskap (kassabok skjema 244) over innskattede avgifter:

- a) for prøvenummer utlånt for kort tid, (veiavgift); jfr. 18 desbr. post 25, 2net ledd i cirkulære av 20 desember 1926,
  - b) for motorvognner hjemmehørende i utlandet (veiavgift); jfr. post 28—31 i nevnte cirkulære,
  - c) for prøvning av førere og utferdigelse av førerkort (kontrollavgift); jfr. forskriftene § 66.
7. Oppbørselsbetjentene fører regnskap over:
- a) avgifter av motorvognner (veiavgift),
  - b) kontrollavgifter vedkommende motorvognner.
8. Tollvesenet fører regnskap over innkomne gummiavgifter.
9. Den avgift som opkreves av oppbørselsbetjentene går i forholdet mellom landskattfogdene og lensmennene (skatteopkreverne) inn i mellomregnskapet som en særskilt post, der med hensyn til optagelse i kontoballanser, månedlige remisser, avgivelse av restanselister m. v. i enhver henseende er underkastet reglene for regnskapsførselen vedkommende skatter til staten (skjema til restanseliste, 245).
10. Innbetaling til Norges Bank.

De innkomne avgifter innbetales på Veidirektørens konto i Norges Bank så ofte det finnes hensiktsmessig og minst en gang hvert kvartal. Forsåvidt ikke annen særskilt bestemmelse treffes, skal innbetaling i alle tilfelle skje når beholdningen har nådd kr. 20 000,00. Samtidig med innbetalingen avgis innberetning til Veidirektøren.

# 11. Kassarapport.

Ved hvert kvartals utgang innsendes kassarapport til Veidirektøren. Kassarapporten utferdiges overensstemmende med Finansdepartementets rundskrivelse av 20 mars 1926.

Under konto A. Inntekt opføres de innkomne bruttoavgifter således:

## Kap. 2061 Veiavgifter.

- 1. Vektavgift
- 2. Prøvenummer
- 3. Gummiavgift
- 4. Utenlandske motorvognner.

## » 2161 Bilkontrollgebyrer (kontrollavgift).

- 1. Motorvognner
- 2. Førerprøver.

Som egen inntekstpost uten kapitelangivelse føres gebyrer som opkreves til dekning av utgifter til garanti-

18 desbr.

forsikring og anskaffelse og vedlikehold av prøvenummerskilter til utlån for kort tid.

12. Innbetalte veiavgiftsrestanser vedkommende 1926 og tidligere år inngår ikke i kap. 2061 og må føres som egen post i kassarapporten. Det samme gjelder også restanser vedkommende året 1927.

13. Under konto A. Utgift opføres følgende poster:

Oppebørselsbetjentene:

1. Utgifter til bekjentgjørelser, porto, skjemaer.

2. Utgifter vedkommende reisegodtgjørelse til lensmenn. Politiet:

1. Utgifter til garantiforsikring for prøvenummer til utlån for kort tid.

2. Utgifter til anskaffelse og vedlikehold av skilter for prøvenummer til utlån for kort tid.

Tollkamrene:

Godtgjørelse for opkreving av gummiavgift.

14. Konto B utfylles med kassabeholdning fra forrige rapport og de samlede inntekter på den ene side, de samlede utgifter, remisser samt kassabeholdning ved terminens utgang på den annen side.

15. Regnskap.

Ved hvert budgettårs utgang innsendes regnskap til Veidirektøren. Regnskapene blegges med inntekts- og utgiftsspesifikasjoner, originalbilag for alle inntekts- og utgiftsposter samt restanselister.

Som inntektsbilag benyttes: Av politiet kvitterings-tallongene, av oppebørselsbetjentene politiets års- og tilleggssfortegnelser over registrerte motorvogner (bilagt skjema nr. 223) og av tollvesenet avgiftsangivelsene.

16. Regnskapene sendes Veidirektøren senest innen utgangen av september måned for senere å tilstilles Statsrevisjonen.

Post 33 i Arbeidsdepartementets cirkulære av 20 desember 1926 om politiets avleggelse av regnskap bortfaller.

19 desbr.

**Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 4 i lov av 4 juli 1927 nr. 7 om visse personers adgang til fjøs og stall m. v. har Landbruksdepartementet under 10 september 1928 bestemt:

«1. Forbudet i den ovennevnte lovs § 1 og § 2 skal inntil videre ikke gjelde for personer som kommer til riket fra Danmark, Sverige, Finland eller Island.

2. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Fra samme tidspunkt opheves den i skrivelse av 19 desbr. 28 oktober 1926 i henhold til provisorisk anordning av samme dag trufne bestemmelse, ifølge hvilken forbudet i § 1 i den provisoriske anordning (nu § 2 i den ovennevnte lov) skal omfatte herredene Idd, Berg, Aremark, Skjeberg, Torsnes, Glemmen, Borge, Kråkerøy og Hvaler i Østfold fylke.»

Som følge av, at der i Danmark på ny er utbrutt munn- og klovsyke, har Landbruksdepartementet idag ophevet den i ovennevnte punkt 1 gitte almindelige dispensasjon for personer, som kommer til riket fra Danmark. Disse skal således herefter være undergitt forbudet i nevnte lovs § 1 og § 2.

**Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

19 desbr.

I medhold av lov av 20 februar 1926 om motorvogner § 21, 7. ledd, bestemmes herved følgende som gjeldende inntil videre:

På de offentlige veier innen Asker herred, Akershus fylke, må erhvervsmessig personbefordring med motorvogn, som ikke inngår under rutekjøring eller kjøring fra offentlig holdeplass (drosjekjøring), ikke foretas av andre enn dem som får politimesterens tilatelse dertil.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående takster, største passasjerantall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. fastsettes av formannskapet efter forslag av politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til endelig godkjennelse.

Godkjennelse av vognene skjer ved de bilsakkyndige i Aker og Follo.

Undtatt fra disse bestemmelser er befordring fra sted beliggende utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet.

Enn videre er undtatt befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre samt syke som trenger hurtig hjelp.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

**Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

19 desbr.

I henhold til bemyndigelse, gitt ved resolusjoner av 4 juni 1920 og 11 desember 1924, kfr. brandloven av 15 august 1908 §§ 23, 24, 27 og 67, godkjennes som gjeldende inntil videre de av Skarnes bygningsrepresentantskap vedtatte regler for brandvernets ordning, forskrifter for brandvernet, brandchefen, brandchefens stedfortreder og

19 desbr. brandmesteren i Skarnes brand- og bygningskommune, Hedmark fylke, dog med en del forandringer i forskriftene for brandvernet.

De godkjente regler for brandvernets ordning er sålydende:

I. Brandvernet skal bestå av følgende avdelinger:

1. motorsprøiteavdelingen,
  2. seilavdelingen,
  3. rednings- og nedrivningsavdelingen,
  4. ordensvernet,
- og har som ledelse: brandchefen, brandchefens stedfortreder og brandmesteren.

II. Motorsprøiteavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann, 4 maskinister og minst 30 mann til transport av sprøiten og betjening av dens slangemateriell.

Seilavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 14 mannskaper.

Rednings- og nedrivningsavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 14 mannskaper.

Ordensvernet skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 6 mannskaper.

Ethvert mannskap kan dog av lederen settes til tjeneste for enkelt leilighet i annen avdeling enn den, hvortil han er utskrevet.

III. Med motorsprøiteavdelingen skal der avholdes minst 1 øvelse hver annen måned året rundt (jfr. Brandkassens rundskrivelse av 29 november 1900).

Med de øvrige avdelinger skal der avholdes øvelser minst 1 gang årlig. Øvelser eller instruksjoner kan ellers holdes så ofte brandchefen finner det nødvendig.

IV. Brandvernets befal og mannskaper møter til brandtjeneste efter alarmering på den måte som er eller måtte bli bestemt. De skal straks melde sig for sine foresatte, og må ikke forlate brandstedet eller sitt arbeide uten tillatelse.

V. Mannskaper plikter å møte til de av brandstyret påbudte øvelser og mønstringer. De skal melde flytning til brandchefen.

21 desbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

1. I henhold til lov om utenriksvesenet av 7 juli 1922 § 8 utferdiges nærmere forskrifter angående ekteskapsstiftelse ved diplomatisk eller konsulær tjenestemann overensstemmende med Justisdepartementets forslag i foredrag av 21 desember 1928.

2. Regjeringens resolusjon av 30 juni 1906 opheves.

De i post 1 omhandlede forskrifter er sålydende:

§ 1. Når ekteskap stiftes i utlandet ved diplomatisk eller konsulær tjenestemann, skal der ved vigselen gåes frem på den måte og efter den formular som er foreskrevet ved borgerlig vigsel i Norge.

§ 2. Før ekteskapet inngås, skal offentlig lysning (kunngjørelse) finne sted. Lysningen må begjæres av begge brudefolk på det sted, hvor en av dem bor eller opholder sig, hos en diplomatisk eller konsulær tjenestemann, som har rett til å foreta vigsel. Denne tjenestemann besørger lysningen mot at brudefolkene betaler de utgifter, som den medfører.

§ 3. Før lysning skjer, skal tjenestemannen forvisse sig om at betingelsene for ekteskapsstiftelse efter norsk lov er til stede. Er det maktpåliggende, at lysningen skjer straks, kan lysning utferdiges, selv om ikke alle bevisligheter er bragt tilveie. Det må dog påses at de manglende bevisligheter foreligger, før vigselen finner sted.

§ 4. Lysningen skal inneholde brudefolkens fulle navn, stilling og bopel eller opholdsted og i tilfelle deres siste hjemsted i Norge med tilføyelse av at de akter å inngå ekteskap.

§ 5. Lysningen skal alltid slås op på legasjonens eller konsulatets kontor.

Har nogen av brudefolkene i løpet av det siste år, før lysning begjæres, hatt varig bopel på et annet sted i utlandet enn der, hvor begjæringen fremsettes, skal lysningen også slås op på kontoret til legasjonen eller konsulatet på dette sted. Finner vedkommende tjenestemann, at et sådant opslag vil være forbundet med vesentlig ulempe eller tids-spille, kan dette undlates.

Har nogen av brudefolkene forlatt Norge i løpet av det siste år, før lysningen begjæres, skal lysningen ved Utenriksdepartementets foranstaltning innrykkes én gang i Norsk Kunngjørelsestidende. Bekjentgjørelsen kan undlates under de i 2net ledd 2net punktum nevnte omstendigheter.

Vedkommende tjenestemann bestemmer under hensyn til stedets skikk og bruk om også annen kunngjørelse skal finne sted og i tilfelle på hvilken måte.

§ 6. Lysningen må være kunngjort minst 14 dager før ekteskapets inngåelse. Hvor bekjentgjørelse finner sted i henhold til § 5, 2net og 3dje ledd, kan vedkommende tjenestemann efter omstendighetene fastsette en lengere frist.

§ 7. Når lysningsfristen er utløpet, skal tjenestemannen på begjæring gi brudefolk, som vil inngå ekteskap for en annen vigselmann, attest om at lysningen har funnet sted, og at der ikke er noget til hinder for ekteskapet. Hvis lys-

21 desbr. ningen er foretatt, før alle foreskrevne bevisligheter er bragt tilveie, må attesten ikke gis, før de manglende bevisligheter foreligger.

§ 8. Tjenestemann, som ikke selv har utferdiget lysningen, må, før vigsel foretas, kreve fremlagt lovlig attest om at lysning har funnet sted. I alle tilfelle skal han nekte vigsel, hvis han vet, at betingelsene for ekteskapsstiftelse ikke er til stede.

§ 9. Er der hengått mer enn 3 måneder fra utløpet av lysningsfristen, må vigsel ikke foretas før etter ny lysning.

§ 10. Lysning kan undlates, hvis en av partene ligger på sitt dødsleie. Når det ellers vil være til stor ulempe å opsette ekteskapet, kan vigselmannen gi samtykke til at lysningsfristen forkortes, eller at all lysning undlates.

§ 11. Oplysning om der er nogen hindring mot ekteskapet, meddeles i tilfelle den tjenestemann som har utferdiget lysningen.

§ 12. Nektes lysning eller vigsel, kan hver av partene innanke nektelsen for vedkommende regjeringsdepartement.

§ 13. Innberetning om vigsel foretatt av diplomatisk eller konsulær tjenestemann skjer overensstemmende med anordnet skjema.

21 desbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 36 i lov om maskinister på motorfartøier av handelsmarinen av 9 februar 1923 bestemmes, at den senest ved kongelig resolusjon av 22 juni 1928 fastsatte utsettelse med lovens ikrafttreden forlenges til 1 juli 1929.

21 desbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 og herredstyrets beslutning av 28 april 1928 stadfestes nedenstående skogvedtekter for Fillan herred, Sør-Trøndelag fylke:

§ 1. Det er forbudt å åvirke bartrær til salg eller industriell produksjon uten at trærne på forhånd er utblinket av opsynsmennene, fylkesskogmesteren, statens skogforvalter eller en av deres assistenter.

Under blinkningen merkes trærne på rot og stamme med en av herredstyret godkjent merkeøks.

§ 2. Uten hinder av forbudet i foregående paragraf kan åvirkes helt tørre (døde) og vindfelte trær samt det nødvendige virke til vedkommende bruksberettigedes eget gårds- og husbehov.

Likeledes kan skogeier efter innhentet godkjennelse av 21 desbr. skogrådet for hvert enkelt tilfelle selv eller ved godkjent mann foreta utblinkning for salg og industriell produksjon.

Før hugst igangsettes av sådan blink, må skogrådet være varslet, så dette kan la blinken befare og i tilfelle kreve blinkede trær igjensatt. Den påhuggede blink må i så tilfelle på en omhyggelig måte oversmøres med tjære eller oljemaling.

Skogrådet kan også stoppe blinkningen hvor det ved befarung viser sig at denne ikke utføres tilfredsstillende — ikke er overensstemmende med rasjonell skogskjøtsel — og påby at blinkningen skal utføres av en av de i paragraf 1 nevnte funksjonærer.

§ 3. Rekvisisjon om blinkning må innsendes i betimelig tid i forveien til skogrådet med angivelse av sted, virkets art og omtrentlige kvantum. Under blinkning skal der igjen settes et tilstrekkelig antall friske, kraftige vern- og frøtrær. De således igjensatte vern- og frøtrær må senere ikke hugges uten samtykke av en av de i § 1 nevnte tjenestemenn.

§ 4. Under hugst og fremdrift i skogen må ungskog og gjenstående trær så vidt mulig ikke beskadiges.

§ 5. Der anordnes et skogråd som selv velger formann med varamann. Skogrådet har å påse vedtektenes gjennomførelse og overholdelse og å anmelde overtredelser for politiet.

Skogrådet ansetter det fornødne antall opsynsmenn og utferdiger instruks for disse. Skogrådet skal føre protokoll over sin forhandlinger og fortegnelse over innkomne andragender om utblinkning og den trufne avgjørelse. Skogrådet avholder de i stillings medfør nødvendige møter efter formannens berømmelse og under hans ledelse.

På årsmøtet der avholdes innen utgangen av juni måned, avfattes innberetning om virksomheten i det forløpne driftsår, hvilken innberetning oversendes til herredstyret og til den skogfunksjonær der fører overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i distriktet.

§ 6. Tvist om blinkningen avgjøres efter vedkommende eiers eller bruksberettigedes begjæring av skogrådet, med om mulig tiltrede av den skogfunksjonær der har overopsynet med skogvedtektenes overholdelse i herredet.

§ 7. Skogopsynsmennenes lønn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen.

Skogeier eller bruks- eller bruksberettiget plikter å yde den opsynsmann som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 8. Overtredelse av vedtektene er belagt med straff.

### Retting.

I helsefyresegner for Vik herad, Sogn og Fjordane fylke, av 9 november 1928, inntekne i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, står s. 695: «§ 15. Fyresegner for slaktehus, kjøtutsal o. l. må ikkje innreidast» —, skal vera:

«§ 15. Fyresegner for slaktehus, kjøtutsal og liknande.

a) Slaktehus, kjøtutsal o. l. må ikkje innreidast» osf. —.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.